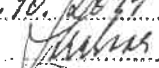

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR
7. 10. 2015

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0463 r

Toto rozhodnutí nabývá právní moci
dne: 12. 10. 2015
podpis:

MVCRP016HVXN

V Praze dne 5. 10. 2015
Č. j.: MV-110892-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o rozkladu, který podal r Bagdád – Irák, státní občan Iráku, trvale byt proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12. 6. 2015, č.j.: VS-3096/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 92 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu, se rozklad jako **o p o ž d ě n ý z a m í t á.**

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal dne 30. 12. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Jihomoravského kraje o udělení státního občanství České republiky. Žadatel přicestoval do České republiky v září roku 1998 za svým bratrem, který zde studoval. Trvalý pobyt mu byl povolen v září roku 1998. Žadatel je rozvedený, na adrese trvalého bydliště žije s družkou, státní občankou České republiky, s níž má dvě nezletilé dcery.

Rozhodnutím ze dne 12. 6. 2015 Ministerstvo vnitra žádosti žadatele nevyhovělo z důvodu nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., neboť jmenovaný neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel rozklad. V něm uznává, že v minulosti v průběhu let 1998 až 2000 a let 2002 až 2004 nehradil vždy řádně a včas zdravotní pojištění, avšak uvádí, že dlužné částky včetně penále včas

uhradil. Od května roku 2004, tedy po dobu delší než deset let řádně plní své povinnosti ve vztahu k státu a dalším organizacím. Domnívá se, že skutečnost, že u něj nebyly uplatněny důvody hodné zvláštního zřetele, je pro něho a jeho rodinnou situaci nepřiměřenou tvrdostí. Apeluje na to, že je plně integrován do české společnosti, má dvě nezletilé děti a družku, řádně pracuje a žije řádným životem. Navrhuje proto, aby ministr vnitra rozhodnutí o nevyhovění jeho žádosti změnil tak, že se žádosti vyhovuje.

II.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra po projednání v rozkladové komisi. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu plyne, že dne 12. 6. 2015 vydalo Ministerstvo vnitra rozhodnutí o zamítnutí žádosti. Žadatel v něm byl řádně poučen o možnosti podat proti tomuto rozhodnutí rozklad ministrovi vnitra do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra. Dle doručky založené ve spisovém materiálu žadatel převzal osobně zásilku s rozhodnutím dne 17. 6. 2015. Zákonem stanovená patnáctidenní lhůta pro podání rozkladu podle § 83 správního řádu uplynula dne 2. 7. 2015 (poslední den lhůty pro podání rozkladu tak byl čtvrtek, tedy pracovní den), a dne 3. 7. 2015 se napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra stalo pravomocným, a to s přihlédnutím k § 40 správního řádu, upravujícímu počítání lhůt. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že na rozklad, který byl předán k poštovní přepravě, jak vyplývá z podacího poštovního razítka až dne 3. 7. 2015, nelze nahlížet jinak, než jako na rozklad opožděný, který je nutno podle ustanovení § 92 správního řádu z tohoto důvodu zamítnout.

III.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí Ministerstva vnitra již nabylo právní moci, ministr vnitra následně zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra v přezkumném řízení (§ 94 a násl. správního řádu) z důvodu nesouladu rozhodnutí s právními předpisy, pro obnovu řízení (§ 100 správního řádu) nebo pro vydání nového rozhodnutí ve věci (§ 101 správního řádu).

Předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí však ministr vnitra v posuzovaném případě neshledal. V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel nespĺňuje jednu ze základních zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, která mu nebyla pro absenci důvodů zvláštního zřetele hodných prominuta. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007-105, ministr vnitra konstatuje, že nelze připustit formalistický výklad, že se ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1993 Sb. vztahuje pouze na chování žadatele v době podání žádosti, a nikoliv již na jeho předchozí působení na území

České republiky. Žadatel měl své stanovené povinnosti, (zde vyplývající z právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění), plnit od začátku doby, kdy tyto žadateli vznikly, tedy od data povoleného trvalého pobytu na území České republiky. Ministr vnitra se rovněž ztotožňuje s postupem Ministerstva vnitra, které při rozhodování o žádosti přihlédlo i k netransparentnosti příjmů žadatele v České republice, resp. finančních prostředků, ze kterých žadatel kryje životní náklady a potřeby své čtyřčlenné rodiny a spolufinancoval výstavbu rodinného domku, a to s ohledem na jeho vykázanou nízkou mzdu.

Ministr vnitra konstatuje, že neshledal nesoulad mezi zamítavým rozhodnutím Ministerstva vnitra a právními předpisy. Ohledně obnovy řízení ministr vnitra konstatuje, že není uveden ani jeden z důvodů pro její povolení ve smyslu ustanovení § 100 odst. 1 správního řádu a postup podle ustanovení § 101 písm. b) správního řádu nelze na daný případ s ohledem na shora uvedené právní posouzení věci aplikovat.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

